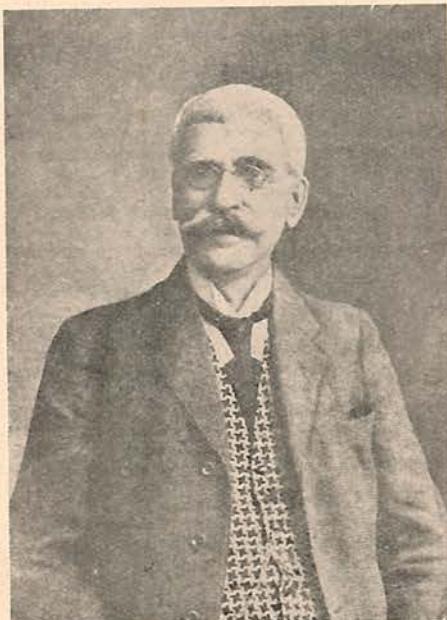

ГАЛЕРИЯ на ВЕЛИКИ ХОРА

Иванъ Вазовъ

Въ края на миналия месецъ септември се навършиха 17 години от смъртта на българския народен поет **Иванъ Вазовъ**. Този ден се чествува тържествено въ цѣла България, защото дѣдо Иванъ Вазовъ е много за-

Ив. Вазовъ

служилъ за българския народъ и за България. Цѣли 50 години Иванъ Вазовъ творѣше българската художествена литература и написа творения, съ които ние можемъ да се гордѣемъ и предъ чужденците.

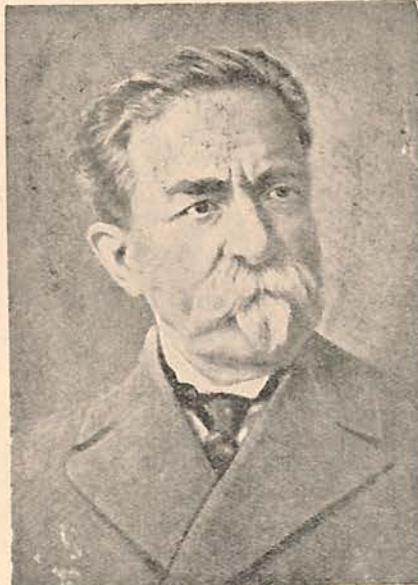
Прочути по своята хубостъ сѫ стихотворенията, разказите, повестите и романите на Иванъ Вазовъ. Но отъ многобройните му съчинения първо място заема романът му „*Подъ игото*“. Въ него Иванъ Вазовъ майсторски описва славното време на нашето национално и политическо пробуждане, когато поробения български народъ събираше силите си за организирана масова борба противъ чуждото иго — борба за свобода и независимостъ. Въ тази борба българскиятъ народъ показа голъмо юначество и даде много скажни жертви.

Въ историята на българската култура и на българския народъ Иванъ Вазовъ заема едно отъ най-първите места. Неговото велико дѣло ще пребъде!

Стоянъ Михайловски

Роденъ е на 7 януари 1856 г. въ гр. Елена, починалъ на 3 августъ 1927 г. въ София. Поминалия месецъ се навършиха 11 години отъ смъртта му.

Стоянъ Михайловски е писателъ сатирикъ,

Ст. Михайловски

който осмива лошите и порочни страни на живота и хората. Написалъ е книгите: „Поема на злато“, „Желѣзни струни“, „Книга за българския народъ“, „Отъ развала къмъ провала“ и драмата „Когато боговете се смеятъ“, играна въ Народния театъръ.

Той се е проявилъ и като виденъ общественикъ — билъ е народенъ представителъ, редактираше е политически вестници, писалъ е по религиозни и други въпроси.

МАГАРЕ И КАМИЛА

Зашто си се родила тъй гърбата? —
попитало магарето една камила...
Съ тази планина върху гърба си, дружка мила,
ти си най-грозното животно на земята!
— Да! Грозна съмъ, не го отказвамъ ази,
отвърнала камилата тогази...
Но азъ не мислехъ, о магаре,
че ще намърся критики
у грубата порода на ослите!
Иди, огледай се, и вижъ си хубаво уши!
и разбери това: плашило
не тръбва никога да се присмива на страшило!

Ст. Михайловски.